

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 197/2017
27.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Борислава Бароша из ..., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-1194/2015 од 22.04.2016. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 214/16 од 22.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 27.03.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Борислава Бароша, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-1194/2015 од 22.04.2016. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 214/16 од 22.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К-1194/2015 од 22.04.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим за кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4) Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1-једне године и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од 3-три године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан да на име имовинске користи прибављене кривичним делом исплати оштећеном ББ износ од 4.308.000,00 динара у року од 1-једне године од дана правноснажности пресуде, с тим да ће се утврђена казна извршити и ако окривљени не исплати оштећеном противправну имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела у наведеном износу и у означеном року. Оштећени ББ са вишком имовинскоправног захтева преко досуђеног износа упућен је на парнични поступак. Окривљени је обавезан да оштећеном ББ надокнади трошкове нужних издатака и награде пуномоћника-адвоката Снежане Беднарик у износу од 73.500,00 динара у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде и да

надокнади суду трошкове паушала у износу од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Виши суд у Новом Саду, пресудом Кж1 214/16 од 22.11.2016. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Борислава Бароша и пресуду Основног суда у Новом Саду К-1194/2015 од 22.04.2016. године, потврдио.

Бранилац окр. АА, адв. Борислав Барош, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом Врховном касационом суду да правноснажну пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу одредбе члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА је неоснован.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче повреду закона, позивајући се на општу одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а из навода у образложењу захтева, да се у конкретном случају ради о кривичном делу са бланкетном диспозицијом, а да диспозитив оптуженог акта, као и изрека и образложење побијане првостепене пресуде, не садрже одређење који конкретно материјалноправни пропис је повређен инкриминисаним радњама окривљеног и која је конкретно овлашћења и у ком обиму окривљени као одговорно лице-директор предузећа грубо повредио у погледу управљања, располагања и коришћења имовином и самим тим, да не садрже све битне елементе кривичног дела из члана 238. став 1. тачка 4) КЗ, произилази да бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

У чињеничном опису кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим изреком побијане првостепене пресуде, сагласном опису у оптужном акту, јасно, одређено и детаљно су наведене радње окривљеног као одговорног лица-директора предузећа ЈД „ВВ“ и заступника тог привредног субјекта у пословном односу са општ. ББ, које се састоје у лажном представљању оштећеном да ће наведено предузеће испунити своје обавезе у случају закључења уговора са оштећеним о замени непокретности и тиме навођењу оштећеног да тај уговор закључи, односно и да ће испунити обавезе из анекса уговора закљученог 22.08.2011. године, након што је предузеће ЈД „ВВ“ ступило у посед непокретности оштећеног (породична стамбена

зграда на означеној парцели), у делу који се односи на исплату износа од 42.000 евра и с тим у вези установљавања заложног права у корист оштећеног на поменутој непокретности као гаранције исплате наведеног новчаног износа, које обавезе нису испуњене јер је окривљени и пре закључења анекса уговора са оштећеним поменутој непокретност отуђио трећем лицу (заменио за другу непокретност), а рачун предузећа окривљеног је и пре закључења анекса уговора, односно од 08.07.2011. године био у непрекидној блокади.

У овако описаном поступању окривљеног, које је супротно добрим пословним обичајима и законом прописаним општим начелима правног промета и пословања привредног субјекта, приликом заснивања уговорних односа и у погледу дужности испуњења обавеза произашлих из тих односа и представља грубу повреду овлашћења која окривљени има као одговорно лице-директор предузећа, у погледу управљања, располагања и коришћења имовином приликом заснивања пословних (уговорних) односа, стоје сва законска обележја кривичног дела из члана 238. став 1. тачка 4) ЗКП, за које је побијаном правноснажном пресудом правилно оглашен кривим. Стога су неприхватљиви наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног о непостојању кривичног дела у радњама окривљеног и само због околности да у побијаној правноснажној пресуди није конкретно означен материјалноправни пропис прекршен тим радњама.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. АА, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић